

Sueños – nytt fra 2014 til 2020

Desember 2020

Det er snart Jul, og ett år går mot slutten, og vi er vel alle enige om at året 2020 har vært spesielt for oss alle, og vanskelig og prøvsomt for noen av oss. Covid 19 skaper frykt både nasjonalt og internasjonalt... Selv har vi sluppet unna smitten, det vi merket mest var at vi måtte utsette hjemreisen fra mars til juli, grunnet at Paraguay stengte helt ned. Ingen reise ut av landet og ingen inn. Men vi skal ikke klage, vi hadde det bra, og innordnet oss etter forholdene. Men vi fikk tillatelse til å bevege oss, så vi var i normal aktivitet. Nå står vi på ny klar til å reise, billettene er kjøpt, og den 2 januar setter vi oss på flyet igjen til Paraguay, og vi gleder oss...

Dette Corona året om vi skal kalle det det har skapt store utfordringer både for oss i ledelsen av Sueños, men også for studentene vi har ansvaret for.. Høyskoler og universitet ble stengt for klasseundervisning, og det hele ble mer nettbasert. Men det er jo mange steder i Paraguay som ikke har nett, og dette ble en reell utfordring, men jeg tror at vi har løst det tilfredsstillende. Studentene har stått på, med hjemme-studier, korte innhopp på fakultetene for å ta for å ta noen prøver, for så hjem å studere igjen.

Vi var spesielt urolige med tanke på de som var i avgangsåret, ville de bli ferdige med pensumet, eller ville de måtte fortsette inn i det nye året. Det som er klart, er at de tre som gikk lærerhøyskolen kom i mål. Tre flotte ungdommer fikk nå i desember sitt eksamens bevis. En stor dag for dem, men også for oss i Sueños. Vi ser at det nytter, og vi vet at dersom ikke Sueños hadde vært til stede, hadde ikke disse tre vært nyutdannede lærere i dag. Vi har tre ungdommer som er i det avsluttende året på sitt legestudium, og to som holder på å avslutte advokat studiet, hvordan det går med disse vet jeg ikke noe på det nåværende tidspunkt.

Når vi ser på det kommende året, så er det med spenning. Hvordan vil det bli? Vi løfter blikket, og stoler på at Gud har kontrollen, og vil fortsatt vise vei gjennom disse vanskelige tidene. Flere ungdommer tar i disse dager kontakt, de har avsluttet sin videregående skole, og vil så gjerne studere videre for å nå sitt mål. Vi kan ikke annet enn å fortsette å hjelpe flest mulig, håper dere ser det på samme måten og sammen skaper vi en forskjell!

Til dere alle støttepartnere vil jeg si fra hjertet. Takk for din støtte og din trofasthet! Takk for at du er med og løfter opp disse ungdommene, er med og skaper en forandring for dem og deres familier. Jeg vet at Gud har sitt øye vendt også mot dette arbeidet, og Han vil velsigne dere tilbake.

Da vil vi få ønske dere en fredfull julehøytid, og et velsignet nytt år.

Vennlig hilsen
Gunvor og Ingvald

Sueños nytt

Informasjon fra Paraguay, juli 2020

Halve året ligger allerede bak oss, og det har på mange måter vært noen spesielle måneder. Måneder der korona-viruset har herjet, og fortsatt herjer i store deler av verden. Dette har vist hvor sårbare vi er. Over natta ble vi som lammet, grenser ble stengt, flytrafikken stoppet opp og kronekursen falt kraftig, alt på en gang...Det skapte en spesiell situasjon for de studentene vi har ansvaret for, det ble forskjellige opplegg i undervisningen. Det meste foregår nå via internett, da undervisningen i klasserom er utelukket pga smittefare..

Vi har innrettet oss, og hjulpet til best vi kan, slik at studentene kan følge undervisnings planen. Det har gått stort sett bra, men det sier seg selv at det ikke kan bli helt optimalt.. Diego Ariel Perez som jeg fortalte om i det forrige nyhetsbrevet, som fikk sin medisinske embetseksamen i desember 2019, har fått seg fast jobb. Han er fast ansatt ved kirurgisk avdeling ved Akutt-sykehuset her i Asuncion. Det er bare å ønske han lykke til! Tre andre av våre studenter er kommet frem til det avsluttende semesteret ved sine legestudier, så la oss håpe at disse tider med karantene ikke skaper for mange komplikasjoner for dem.. Det er ikke så mye vi kan gjøre, vi må bare følge det opplegget som myndighetene legger opp til. Paraguay har vært nedstengt, med strenge restriksjoner, men det har hjulpet nasjonalt. Lite spredning av viruset, kun 14 er døde, men det kjøres fortsatt en meget restriktiv linje...

All grenser er stengt, all flytrafikk har vært stengt i fire måneder.. Kun enkelte charterfly kommer med paraguayere som har sittet fast i andre land. Disse charterflyene tar med seg passasjerer tilbake, og vi har nå fått mulighet med et slikt fly til Spania, og videre derfra med ordinært rutefly, så vi lander i Stavanger 18 juli, etter 4 måneders venting. Jeg er stolt, takknemlig og glad over det vi i fellesskap får til . Ved at vi står sammen gjennom Sueños, gir vi ungdom som i utgangspunktet ikke hadde noen mulighet, en mulighet til å realisere sin drøm. De er mange her som daglig takker Gud for at det finnes støttepartnere i Norge...Takk for at du bryr deg, at du trofast står med i dette. Sammen hjelper vi flere !

Vennlig hilsen
Gunvor og Ingvald
Stiftelsen Sueños

Org.nr. 994 628 291
Bank 3250 23 43105
Vipps 111750

Sueños nytt

Informasjon fra Paraguay, november 2019

Kjære menighet og venner....

Tusen takk for den støtten dere er for oss, det dere bidrar med både gjennom økonomi og forbønn! Det er det som er med og fører arbeidet fremover, det dere bidrar med har stor betydning... Takk for at dere var med slik at vi kunne renovere leiligheten i Paso Cadena etter 40 år.. Det har blitt bra! Og bedre skal det bli når vi kommer helt i mål...

Når en begynner å rive litt i gamle ting, så har det lett for å komme noe ekstra, litt av taket må skiftes, en ny septiktank må graves... litt her og noe der..

En kjøkkeninnredning kommer også i kontaineren som kommer i desember, og da blir det helt topp... vi håper å komme i mål i løpet av januar...

Takk for at dere også trofast er med og støtter Sueños... Det er gjennom denne støtten at disse ungdommene blir gitt en mulighet, hadde Sueños ikke vært der, ja så hadde de ikke hatt noen mulighet. Så enkelt og brutal er realiteten. Den 12 desember må vi finne frem finstasen vår. Da er det å møte opp på et av de mest famøse hotellene, for da skal Diego Ariel, få sitt eksamensbevis på at legestudiet er bestått.. Han er en ressurs! De siste årene har han også vært leder for den kristne studentforeningen for legestudenter, samtidig meget aktiv i en av de større menighetene i Asunción.... Han kommer fra en liten by 60 km utenfor hovedstaden, han ble gitt en mulighet, han tok den med begge hendene, og nå er han ferdig utdannet lege... Han er den ene av flere som i dette året fullfører sin drøm om å nå et mål takk for at dere er med oss om dette!

Støtten dere gir til Choré er av større betydning enn dere kanskje er klar over. Realiteten er at den veksten vi opplever her, også medfører en utfordring. Det fleste som kommer er fattige, bønder som trenger å be «gi oss i dag vårt daglige brød». Disse er også verdifulle mennesker, men de har ikke så mye å bidra med økonomisk, og når menigheten nå har over 60 hus felleskap, så koster det endel både krefter og økonomi for å få fostring i disse gruppene, men det går bra, ja faktisk meget bra.

Stiftelsen «Håpets dør», som har sitt utspring i menigheten, og som Gladys er leder for, gjør bare en utrolig innsats, i bygdene rundt Choré.. Hun har fått med seg et helseteam, som er helt utrolig, leger og sykepleiere som ikke er kristne stiller gratis opp, og totalt blir flere hundre behandlet når de er ute, som regel en søndag annen hver måned. Nå sist søndag, trakk tannlegen over 40 tenner det sier litt, fattige går ikke til tannlege, det blir ikke prioritert dessverre.

Gleder meg til jeg skal komme og hente møblene i kjelleren på Saron, for her er det mange venterom, lærerrom, osv. som skal bli beriket og velsignet.

Vi gleder oss over det vi får være med om. Nå som leiligheten vår i Paso Cadena er beboelig, kommer vi til å ta litt mer tid der, blant indianerne. For her opplever vi at ånden faller, og mennesker blir frelst... dette medfører et ansvar for grunnleggende undervisning, så det er bare å sette i gang. På en av utpostene her, Romero Cué, venter nå 6 ungdommer på å bli døpt. Her er nå over 50 blitt frelst de siste 15 mnd., og over 40 er blitt døpt. Mye å takke Gud for, og mye å ta tak i... jeg vet utfordringene vil komme...de vil snart måtte ha sitt eget lokale... men en ting er sikkert, « vil du fullføre, må du først begynne».

Igjen en hjertelig takk for at dere står med oss, Gud skal signe dere rikt tilbake...og husk, sammen så når vi lenger!

Vennlig hilsen
Gunvor og Ingvald

Sueños nytt

Informasjon fra Paraguay, mars 2019

Vi skriver 2019, og det er ti år siden stiftelsen Sueños ble dannet. Det var noe som vokste frem av et behov, et behov som vi så at mange flotte ungdommer hadde, et behov av hjelp til å realisere sin drøm

om å få seg en utdanning. Takket være med deg som støttepartner, har dette økt, og i dette skoleåret år har vi 40 studenter, 19 jenter og 21 gutter. Det er flotte ungdommer. Tenker på Diego. Vi snakket sammen da han tok kontakt, for vel seks år siden, Han ville studere medisin, vi sa det var et hardt studie, men oppmuntret han til å virkelig satse. Og for en flott student han har utviklet seg til å bli...eksemplarisk på alle måter. For vel ett år siden ble han valgt til leder i foreningen av kristne legestudenter. Jeg er både stolt og glad over at vi har hatt mulighet til å kunne gi han denne hjelpen. Takk til deg som er med. Ser vi tilbake så ser vi at i løpet av denne ti års perioden har over 40 ungdommer nådd det mål de satte seg og har fått sin utdanning. Til glede både for seg selv og familien. Det nytter å hjelpe, og de er mange de som ønsker stipender. Takk for at du er med oss i dette.

Dette året har flere indianere fått stipender . Ni indianerungdommer er nå i full gang. Seks av disse tar lærer utdanning, og vil dermed etter endt utdanning vende tilbake til sin hjemplass som en god ressurs i undervisningen. Vi tenker også litt langsiktig. Vi har gitt mulighet for at seks ungdommer, som kommer fra avsidesliggende kolonier, til å komme og bo i Paso Cadena og ta den videregående skolen der. Her har vi innlosjert dem i trygge omgivelser, og tatt ansvaret for dem i skoleåret. Tanken vår er at disse etter å ha fullført videregående, kan ta neste steg og fortsette ved en høyskole eller ett universitet, for så å vende tilbake til sin hjemplass og være en ressurs der.

Dette arbeidet er som et byggverk, der det legges stein på stein. Det tar litt tid, men vi er med og skaper en forandring, og vi gir en mulighet som fører til at mange kommer seg noen steg videre! Hun hadde to år igjen av veterinærstudie sitt, foreldrene skilte lag, hun og søsteren ble boende med mor, faren slo heldt hånda av dem. Hun så ingen mulighet til å kunne fortsette sine studier, men hun hadde hørt av en annen student om Sueños, noe som førte til at rett før oppstart av nytt skoleår så tok hun kontakt. Vi kunne bare ikke si nei, så nå er hun i full sving med nest siste studieår.

Takk for at du er med å gir oss mulighet til å formidle denne hjelpen.. Sammen så når vi lenger.

Vennlig hilsen
Gunvor og Ingvald

Sueños nytt

Mer informasjon om arbeidet - mars 2019

Våren er en flott tid. Våren er også såtid. Frø blir sådd på forskjellig vis, og det viktige er at de kommer i jorda. Det forventes noe av ett frø, at det spirer. Men her er det forskjellige ting som kan spille inn om når frøet spirer, bra varme, fuktighet osv. Slik er det også i misjonsarbeidet, noen steder har det ikke vært så lett, hverken å få tillatelse til å så, eller få se at det spirer.

For ca. 25 år siden forsøkte vi å få kontakt med en indianerkoloni ca 40 km fra der vi da var i Paso Cadena. Vi ble godt mottatt, høvdingen og lederne ellers var velvillige og ønsket både medisiner og annen hjelp. Men når jeg nevnte skole, evangeliet, ble det full stopp. Vi fortsatte å besøke, bygge relasjoner. Det var bare én i denne kolonien som kunne lese da, og hele deres situasjon var veldig prekær. Etter to år med bearbeidelse fikk vi lov til å bygge en skole, og en flott skole med to klasserom, kjøkken og lærerbolig ble bygd, og vi måtte ta ansvaret for å skaffe lærer. Undervisningen ble en realitet for alle barna her, og alle måtte jo begynne i første klasse. De har lærerkrefter og kapasitet til å undervise grunnskolen, det vil si til og med 6 klasse.

Under samtaler som vi har hatt med lederne der, har Guds ord blitt sitert, pastor Silverio fra Paso Cadena har også besøkt dem, tilliten har vokst, og litt etter litt så vi at ting begynte å spire frem. For nøyaktig ett år siden startet vi opp med regelmessig møtevirksomhet. Vi fikk da en pengesum som ble avsatt til bensin og vedlikehold av motorsykkel, slik at en kunne reise disse 40 km hver uke. Hva har vi så opplevd, at det nå spirer som aldri før. I april forrige år ble de fire første døpt, siden er enda 18 litt døpt. Totalt er nærmere 50 blitt frelst, og nå på søndag ble to ungdommer frelst.

Hirmo har blitt den naturlige lederen her, han er midt i tjuårene, og har både talemåter, gnist og glød. Men han er jo så ny på veien, det er så mye han ikke forstår, ja det er sant, men alle er nye, men så er det dette med at Herren går med og stadfester, også når de nye vitner om det de har opplevd. Hirmo ble løst fra alkoholens makt, han vitnet for bestemora, en alkoholisert trollkvinne, og hva skjedde, hun ble løst og fridd ut og er idag et levende eksempel på at det er En som kan! Dere skulle sett henne når hun stiller seg frem, øynene stråler. Det er slutt med fyll og festing i kolonien, det har blitt lovsang og tilbedelse til Himmelens Gud har overtatt.

Medisinmennene er forvirret, de kan ikke benekte det som skjer, og da de hadde tatt med seg en sjuk inn i sitt åndehus, fikk jeg tillatelse til å komme inn og be for han først. Det må være første gangen at noen misjonær har fått komme inn der, jeg benyttet anledningen gikk inn og ba til han som alltid hører, gikk ut og var takknemlig for muligheten jeg hadde fått. Naturligvis skaper dette frustrasjon og fortvilelse hos en del av medisin-mennene. Det er naturlig for at det blir en åndelig konfrontasjon. Det spirer og det vokser, vi takker Gud for det som vi får oppleve her. Vi takker for at dere står med, takker for all støtte. Sammen når vi lenger!

Hilsen Gunvor og Ingvald

Sueños nytt

Paraguay-nytt august 2017

Allerede august. Nå er vinterferien forbi her i Paraguay. Høyskoler og universiteter har igjen åpnet portene. Studentene med støtte fra Sueños har nå startet det siste semesteret dette året. Vårsemesteret ble avsluttet uten at noen var falt fra. Nå strømmer informasjonen inn fra de omlag 60 studentene om hvordan situasjonen deres har vært.

Vi kan dele vårt arbeid og engasjement inn i tre områder, det er indianerarbeidet som omfatter hovedsakelig det gamle feltet vårt Paso Cadena, og ache kolonien Kuetuvy, så er det et voksende menighetsbyggende arbeid i og ut fra Choré, og til sist er det arbeidet gjennom stiftelsen Sueños, også et arbeid i vekst der vi formidler stipender til ungdommer, som kommer fra familier med minimale økonomiske ressurser... Når det gjelder Sueños, så har vi i år tatt ansvaret for 60 studenter, og selv om det føles godt å kunne gi disse flotte ungdommene en mulighet til å komme seg videre, så merker vi ansvaret som følger med, det er mye som skal på plass hver måned...

Aché indianerne er spesielle, og det er en glede å kunne få arbeide iblant dem. Disse som opp igjennom årene har blitt så jaget og forfulgt. Jeg tenker stadig på det når jeg er iblant dem at når vi kom til Paraguay i 1972 så levde de skjult i jungelen, på en måte som de hadde gjort i hundrevis av år. Levde av det som skogen gav dem... Så kom de hvite, og dermed kom også en tid som var grusom, der de nærmest ble forsøkt utryddet, forfulgt og jaget.. i 1976 gav de siste opp og kom frem fra skogen. Mange av de vennene vi har fått her kan fortelle om tragiske opplevelser, og flere har traumer av det som de så og opplevde...

Derfor er det ekstra gildt å kunne gi dem litt hjelp, gjøre hverdagen litt lettere for dem, og det gir oss også så mye tilbake... Nå har de nylig fått en traktor, en eldre Ford 4000 fra Tysvær er på plass, likeså en traktor-henger fra Hjartdal, og en potetsetter også fra Tysvær. Den skal ikke brukes til å sette poteter, men til å plante maniok, og dette går så det suser... Det har vi prøvd ut! Har også kjøpt dem en enkel skålharv, så på sikt må vi hjelpe dem med en såmaskin... Her får vi en mulighet til å praktisere evangeliet... vi husker Mesterens ord; det dere har gjort mot en av disse mine minste, har dere gjort mot meg... og så gir det oss en usigelig glede tilbake. Vi er privilegert som får være med på dette...

Arbeidet i og utfra menigheten Choré er i fortsatt vekst, og som det vokser. Vi når stadig til nye steder, og vi har nå 46 utposter og familiegrupper. Vi har en strukturert ledelse, med ett hoved-pastor par som er visjons-bærerne, og sammen med seg har de 10 med-pastor par.

Men det å stadig nå ut til nye skaper også utfordringer. Kunne godt brukt ordet problemer, men utfordringer klinger bedre... Dette er et fylke som er kanskje det fattigste i Paraguay, der de aller fleste, mangler det meste... Vi kom til en ny plass, 60 km fra Choré... Her hadde en gruppe blitt frelst, den ene av dem var en mor i 30 årene, med sju barn... Mannen hennes og far til barna var helt alkoholisert og forlatt dem, hun måtte ta sine sju og flytte hjem til sin mor, som heller ikke hadde rare greiene... de bodde nesten oppå hverandre... uten mat og uten hus... da er det litt enkelt og bare ønske Guds velsignelse og så dra videre.

Menigheten har ikke mye ressurser, men de ville dele og så ble et initiativ tatt til å hjelpe, og de ville bygge et rom 4x3 m til denne moren... jeg lovet en seng som vi hadde med i containeren fra Norge, men den var så pass stor 1,80 bred at den tok nesten hele rommet de bygget, så løsningen ble at vi måtte bygge et rom i tillegg... Så selv om de fortsatt mangler mange ting, har de i alle fall fått to rom på til sammen 4x6 m, noe de takker Gud for. Det er lørdags-møtet som er hovedmøtet i menigheten i Choré. Da samles både unge og eldre, side om side, lovsang og jubel fører til ekte begeistring, noe som igjen fører til tilhørighet og samhold. Jeg tror vi bare er i begynnelsen av det som vi vil oppleve i Choré...

Vi kom en tur hjem nå i slutten av april, tidsnok til å få ta avskjed med mor/svigermor som sovnet stille inn 9. mai. Planen er at vi blir hjemme til slutten av juni.

Takk for at dere står med oss, i bønn og med økonomi og gjør det mulig for oss å stå i dette. Gud vil lønne dere tilbake.

Vennlig hilsen
Gunvor og Ingvald

Sueños nytt

Paraguay juli 2016

Vinterferien er i gang her i Paraguay, men ikke alle tar ferie. Jeg tenker på dem som er inne i sitt avsluttende studieår ved høyskole eller universitet. Disse jobber for fullt med sin hovedoppgave.

Vi har flere studenter i Sueños som i inneværende år skal ta sin avsluttende eksamen. Vi har en jente fra Ypacarai som dette året avslutter sine legestudier. Hun har arbeidet hardt Ingrid, som hun heter, oppkalt etter en misjonær der moren arbeidet en tid som hushjelp, før Ingrid ble født. Jeg husker godt da hun kom og ba om hjelp til studiene sine. Hun var nervøs, svært nervøs, hendene skalv der hun satt

sammen med moren sin. Hun bad i utgangspunktet om hjelp til et annet studium. Hun torde ikke å nevne legestudia i første omgang, da hun visste at dette var et dyrt studium, som ikke var innen rekkevidde for henne.

Men under samtalen kom drømmen som hun bar på frem, hennes innerste ønske var å studere medisin. Vi sa hold på drømmen, realiser den. Det har hun gjort. Hun har vært flink, ikke mistet et semester, målbevisst hardt arbeid gjør at hun i dag bare mangler noen få måneder på å få sin medisinske embetseksamen. Hun har realisert drømmen hun bar på! Det var fest i det enkle nabolaget da det ble kjent at hun hadde fått stipend, og det vil forbause meg om det ikke blir fest igjen, nå når en av deres egne får sin embetseksamen.

Takk til dere som støttepartnere i Sueños, uten dere hadde denne jenta ikke fått noen mulighet til å realisere sin drøm. De er mange i Paraguay som takker Gud for dere.
Takk, takk for at dere bryr dere.

Men de er flere som benytter ferien til studier, bla. Gladys i Chorè. Hun holder på med sin masteroppgave i psykologi. En kvinne med stor kapasitet. Fullfører sine studier i en alder av 36 år, de siste tre årene med utmerkelse som beste student. Hvorfor måtte hun vente til hun var 30 år før hun begynte å studere? Det var først da hun kom i kontakt med Sueños, at hun fikk en mulighet.

Avslutter denne hilsningen med en hendelse fra det daglige. Vi har et hus her i Asunción, og vi betaler eiendomsskatt hvert år. Stor var forundringen da jeg nylig fikk regning på skatten for 2015, som jeg visste var betalt. Jeg tok veien til Rådhuset, og det er ikke like lett å finne frem til de rette kontorene, jeg gikk fra den ene og ble sendt til den andre. Til slutt var det en kontordame som sa, "Gå bort dit og spør etter Alfredo Bernal, han er sjefen for hele innbetalingsavdelingen". Jeg sa ikke noe, men smilte litt med meg selv, og tenkte dette blir koselig. Alfredo ja, jeg husker godt han, da han diltet etter meg en hel ettermiddag i Ypacarai. Jeg så at han ville snakke med meg, og jeg regnet med at det gjaldt penger, og det hadde jeg lite av, så jeg lot som ingen ting. Pastoren hadde også registrert det hele og han var nok mer informert, så han utbrøt til slutt: "Ser du ikke at han vil snakke med deg?" Jo visst så jeg det, men det var jo jeg som ikke hadde så stort ønske å snakke med han. Men nå kom jeg jo ikke utenom.

Det var om han kunne få studiehjelp, det var snakk om kr. 300 i måneden til å studere data. Jeg kunne ikke si nei, jeg klarte det rett og slett ikke, jeg tenkte det blir vel ei råd med det, og det ble det, Gunvor tok noen ekstravakter ved sjukeheimen på Rennesøy. Dette var en av de første vi hjalp i et arbeid som i dag har vokst og omfatter 48 studenter i Stiftelsen Sueños. Et arbeid som vi ønsker fortsatt skal vokse, da det er mange ungdommer som kommer fra familier som ikke har økonomi til å hjelpe dem videre.

Nå skulle jeg altså treffe Alfredo på arbeidsplassen hans. Han begynte i kommunen, som en som skulle jobbe med data programmering, men da han oppdaget forsøk på omfattende korrupsjon, steg han raskt i systemet og satt nå som sjef for innkreving av skatteavgiftene. Hva forteller dette? Det forteller at det nytter å hjelpe, og at vi med vår hjelp er med og bygger et bedre Paraguay!

Hvordan gikk det med min egen sak. Heldigvis var feilen ikke min, men jeg måtte ut med tre fire hundre kroner, i forlite innbetalt, pluss renter. Men det var jo en opplevelse å møte en av dem som vi hadde hjulpet for noen år tilbake.

Vennlig hilsen
Gunvor og Ingvald

Sueños nytt

Sueños - nytt fra Paraguay desember 2015

Nå er det skoleferie i Paraguay. Også for studentene som Suenos støtter har en velfortjent ferie. Og det har gått bra for dem alle. Så langt vi vet har alle bestått sine eksamener, og det er jo flott! Ved universitetet San Lorenzo i Chorè, gikk Gladys også i år ut som beste student ved psykologistudiet. Nå mangler hun bare å gjøre hovedoppgaven så i løpet av 2015 blir hun ferdig med sine studier. Det har kostet mye arbeid for henne, men nå er hun snart i mål...

Desember er den store måneden for utdeling av eksamensbevis, og medfølgende festligheter. Også dette året har vi vert med på noen av disse, og det er alltid en ære å bli innbudt. Se stolte studenter mottar sine eksamensbevis, og se kanskje enda stoltere foreldre som applauderer ivrig under seremonien. Da vi gikk inn på det fasjonable Mall Exelcior hotellet hvor Freddy skulle få sitt eksamensbevis for å ha bestått sin juseksamen tenkte jeg på forandringen som hadde skjedd i hans liv de siste seks årene. Fra å være en ungdom, som ikke hadde det så lett i livet, som nylig avla eden som advokat, og som nå skulle få sitt eksamensbevis. Selv med stipend fra Sueños hadde det kostet han mye arbeid for å komme i mål, men han hadde greid det. Det er når du opplever dette at du kjenner gleden og begeistring kommer snikende. Du ikke bare føler, men du ser at det du er med om, lykkes! Du ser at du er med på å skape en forandring. Ungdom som i utgangspunktet ikke hadde noen mulighet til studier, nå står de der med sitt eksamensbevis i hendene. Takk til dere som er med å gjør dette mulig...

Året 2016 står for døren, og med det, nye utfordringer for Sueños. Det har gått bra til nå, og jeg tror vi fortsatt skal kunne være med å skape en forandring for ungdom som i utgangspunktet ikke har mulighet til å studere. Jeg håper at i året som kommer skal kunne opprettholde det antallet med studenter som vi har hatt inneværende år, 41 stk. Det er jo klart at den svake kronekursen hjemme bekymrer, og det er en utfordring for oss, valutaen er jo litt usikker, men vi håper jo krona styrker seg igjen...

I januar skal vi samle alle studentene, for samtale og gjennomgang. Vi ser frem til å treffe dem, å høre hvilke utfordringer de har hatt. Da kommer også de nye studentene for å få en gjennomføring i hvordan Sueños fungerer, og hva de har å forholde seg til. På disse samlingene er vi med og koser oss, for det er Gloria og Olav som kjører dette opplegget, og som for øvrig er de som følger opp den enkelte student gjennom studiene. Uten Gloria og Olav hadde vi ikke maktet å drive Sueños slik vi gjør, så vi er utrolig glade over å ha dem stasjonært her.

Til slutt; Takk for din støtte gjennom dette året, vi håper at du vil stå med oss videre i dette med å gi Paraguays ungdom en mulighet til å studere, til å kunne realisere sine drømmer, og resultatene viser at det nytter...

Vennlig hilsen
Gunvor og Ingvald Skretting

Sueños nytt

Nytt fra Paraguay mai 2014

Kjære venner,

Det var både litt vemodig, samtidig som det følte godt å sette seg på flyet hjem til Norge den 20. mai. Turen hjem gikk bra på alle måter. Det er ofte slik det blir med vår tjeneste, at vi hører til og føler oss hjemme i begge disse landene, Norge og Paraguay. Og i så måte er vi privilegerte!

Månedene som ligger bak har vært hektiske, kanskje i meste laget, men det kan være litt vanskelig å justere alt passe, men det har vært en opplevelse, og vi har fått være friske helt til siste uken, da jeg plutselig fikk et hjerteanfall, men det gikk bra, ingen skade på hjertet, men det var vel en beskjed som jeg ikke skal overse...

Når jeg ser tilbake på tiden siden vi dro ut i august, så fylles mitt hjerte med takk til Jesus. Det har vært en stri tårn på mange måter, men Jesus har vært med. Etter en sterk henvendelse fra menigheten i Chore, har vi blitt med i menighetens pastor team, med deres forståelse og velvilje til at vi også driver misjonerende virksomhet. Menigheten ledes av et bredt lederteam og tre pastorer, med Gladys og Higini Molinèz som hoved-pastorer.

Det er jo en fryd å se alle de som samles i menighetslokalet i Chorè. Stadig flere kommer til, og hovedsalen er 3/4 full til vanlige møter. Mye ungdom sees også i forsamlingen, noe som gleder. Radio Aviva 100,5, menighetsradioen, er på lufta daglig. Vi klarer ikke å fylle hele sendetiden vi har, men vi er kommet godt i gang. Det var jo litt spesielt å komme kjørende til Chorè, og lenge før du kom til byen kunne du lytte til flott musikk, info, og evangelisk forkynnelse.

Med tanke på alle utpostene som menigheten har, vil radioen være av stor betydning, til å bygge arbeidet sammen og styrke det. Vi gleder oss med tanke på fremtiden. Men det er klart at en så sterk menighetsvekst følger det også med en del utfordringer. De fleste som kommer er enkle mennesker, og med et nytt stort lokale følger det også med større driftsutgifter, og når en i tillegg har tre andre utpostlokaler under bygging så krever det at «Herren virker med», og det gjør Han.

En uke før vi satte oss på flyet hjem, besøkte vi Paso Cadena.. Vi var spesielt innbudt til denne helgen til en stor fest. Det var de kommunale myndighetene som arrangerte festen, der skole området var sentrum for festlighetene. De lokale myndighetene hadde gitt over hundre tusen kroner til oppgradering av skolebygningene som nå var det blitt meget bra. Det var en opplevelse og se alle elevene i skoleuniformer komme marsjerende, opptrådte med folkedans osv.

Da gikk tankene mine tilbake over 40 år, da vi kom til Paso første gangen i 1972. Det har vært en tøff vei for arbeidet her, helt frem til nå, men jeg kan ydmykt si at vi har lykkes!! Den siste biten falt på plass under festen, da jeg i min hilsningstale henvendte meg direkte til ordføreren og utfordret han, med å skaffe en data lærer til undervisningen ved den videregående skolen. Datautstyr fra Norge står på plass. Ordføreren tok utfordringen etter en kjapp samtale med sitt kommunestyres representanter som også var til stede, så var det i boks.

Paso Cadena er nå blitt endel av en ny kommune, Nueva Toledo, som ble dannet i 2013. Ordføreren her takket oss for det arbeidet som var nedlagt her gjennom mange år, og overrakte oss et synlig bevis på dette fra kommunen. Det er jo gildt når også de lokale myndigheter setter pris på det vi gjør!

Nå sitter vi her på Rennesøy med bølgeskvulp og måkeskrik og nyter tilværelsen, og batteriene lades. Planen vår er å reise tilbake Paraguay i september. Frem til da blir det endel møter rundt omkring, kanskje noen stevner, så vi treffes kanskje... Vil i alle fall ønske dere alle en god sommer, og takk for fortsatt forbønn og støtte...

Vennlig hilsen
Gunvor og Ingvald Skretting